

PERIÓDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRES ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanen las circunstancias

SUSCRIPCIÓ

PER AIXECAR UN MONUMENT AL INSIGNI MÚSICH-POETA

JOSEPH ANSELM CLAVÉ

	Rals
Suma anterior.	214
Societat coral manlleuhense <i>El Progreso</i>	104
Total.	318

Se admeten donatius en aquesta Redacció.

¿DEU?

Deu es un quadro en blanch, sobre 'l qual no hi ha mes inscripció que la que tu mateix hi posis.

LUTERO

¿No s'han fixat may, mos benvolguts lectors, en la idea que de Deu ne tenen formada los catòlics, apostòlics, ultramontans, carcas y companyia? ¿No han passat may cap ratet examinant las definicions que d'aquest Sér (?) dónan, tota aquesta trepa, femer del sigle XIX?

Suposo que no s'ocupan vostés ab cosas tan petites, ni molt menos se fan ab gent tant diminuta; pero siga no mes que per matar un ratet, ó bé per riure una estona ab los clatells llanuts, vaig avuy a ocupar-amen convidantlos a tots vostés a saborejar un poch la doctrina *carca*, y a coneixe no mes que de vista, al Deu dels catòlics, apostòlics, romans, etc., etc.

Com que soch amant de la claretat, a fi de poguer combatre a n'aquesta farsa ab sas propias armas, comensaré per sentar los tres principis següents, que son lo fonament de la teologia y religió catòlica:

- I. *Deu es omnipotent.*
- II. *Deu es bondat.*
- III. *Deu está per tot.*

Aquets tres principis, sense estrafer un sol mot, están escrits íntegros y en lletres de motllo en qualsevol doctrina *carca*!!!

Ara entrém en consideracions, y si logro, que no ho dubto, demostrar que aquets principis fan molt poch favor al mateix Deu, que 's contradiuhen, y que, en una paraula, son falsos, donaré per ben empleats lo paper y tinta que gasto encara, que siga llástima 'l temps que en materias clericals s'emplea.

En primer lloch, pregunto: si Deu es omnipotent y tot quant existeix ha sigut per ell creat, si conforme diu la Biblia, va crear a Adan y Eva, a fi de concedirlos eternament la gloria del cel; ¿per qué permeté que Eva fos enganyada tan tontament per la serp? ¿Quina necessitat tenia, poguentho tot, de tenir una serp en lo Parahís? ¿No sabia ell ja ab anticipació, que aquestaserp, tentaria un jorn a la primera dona? Si preveya, donchs, aytal pecat, ¿per quin motiu lo l'evitá?

Per altra part: ¿Per qué no formá perfets al primer home y dona? ¿No eran obra de ell? ¿Per qué, donchs, faltaren a sa obediencia?

¿Pot concebirse un autor omnipotent, que fassi malament una obra? Y si li fá, ¿qui 'n tindrà la culpa?

Per lo tant, si Deu sent omnipotent, formá imperfets a nostres primers pares, los hi feu per ser aques'a sa santa voluntat, y per consegüent ell es responsable de la falta de Eva, porque, podentla impedir, no

ho féu; ell té la culpa d'haber sigut llen-sats Adan y Eva del Parahís, y es culpable també, de que tots sos descendents tinguin d'anar arrastrats per la terra, combatent ab tota classe de pestes, que ell mateix sens cap mica de conciencia nos envia a fi de fernos mes pesada nostra penosa existencia. Ell es responsable d'aquest conjunt de passions, ódis, ambicions y guerras que regnan contínuament entre sos fills y... per acabar, diré que ell té la culpa de qu'en Sagasta sigui espanyol y de que jo m'expressi d'aquest modo, desde las columnas de LA TRAMONTANA.

¿No veyéu, donchs, carcas, de quina manera tractéu al mateix Deu, a qui adoréu?

Pero reasumim y veurém mes palmariament sas contradiccions: Com ja s'acaba de veure, si Deu es omnipotent, no pot ser bó, y en aquest cas, seria indigne de ser tingut com a Deu; si per altra part, Deu es bó, no pot esser de cap manera omnipotent, y en aquest supost, ja no hauria fet lo *mon de res*, no hauria ressucitat, ni hauriau succehit molts altres *miracles*, que 'ls ensotants s'atreveixen encara a predicar, en vigilies del sigle XX.

Queda, donchs, demostrat que 'ls tres principis *carcas* aludits, están renyits ab lo sentit comú, y que, lluny d'alabar y benehir a Deu, l'insultan descarada y terriblement.

¿No veyéu, donchs, senyors carcas, vosaltres que trafiquejéu ab *llana*, com admetent també las mateixas rahons que aleguéu pera sostenir la doctrina *carcunda*, resultéu vensuts y enfangats fins al coll, ab gravíssimas contradiccions? Mes per xó no

us penséu pas que intenti convenceus, jamay m' he proposat tal cosa: l' honra primer que tot.

Tan sols vos dispensaré 'l favor de dirvos que estudiéu, que vos instruiu, no ab la Biblia, sino ab la Ciencia; que en tot temps hi han hagut supersticiosos y fanátichs que, no tenint res mes que fer, han inventat *Deus*; que 'ls grechs, segons l'Historia, sacrificaban las mes sabrosas viandas y excel·lents vins á sos *Deus*; que 'ls negres de Guinea, tenian per *ídols*, una pedra, un arbre, un riu, un animal ó un objecte despreciable qualsevol; y que 'ls salvatjes de la India, adoraban á una banya de bou, y altres al sol y la lluna; y després que 'us haguéu enterat bè d'aquestos datos, lo qual no podréu conseguirho mes que ab l'estudi, contesteume á 'n aquesta pregunta: ¿Quina diferència hi há entre aquells *salvatjes* que adoraban una *pedra*, un *arbre*, una *banya de bou*, ó un altre qualsevol objecte, y vosaltres los car-católichs que adoréu y preguéu á *trossos de fusta* (part de un arbre), passats per la mà del artista?

JOANET BRUT

LAMENTS D' UN COIX

¡Oh pares poch geométrichs!

Lo ser coix, dignes lectors,
me fa passar dias tétrichs
y disgustos bastant forts.
¡Mos pares, mal constructors,
no foren gayre geométrichs!

— Qui agafa un coix per companya,
(diu un molt antich adagi)
també es coix al cap del any.—
Per lo tant, no es gens estrany
que jo may ab companys vagi.

Si un altre coix m' acompanya,
(tenir catxassa es precís)
tothom á riure s' afanya,
com si fossim cosa estranya.
¡Res, son costums del país!

Si sentat á la Canuda
conquisto alguna modista,
quan camino 's queda muda
si li parlo, y resoluta
prest s' aparta de ma vista.

Quan un coix pel carrer passa
caminant ab greu defici,
cada insolent que traspassa
aixís diu ab to de guassa:
— ¡Veyám si ho pendrá per vici!

Si 's mou pels carrers camorra
en temps de revolució,
tothom per po 's posa á corre.
Jo, caminant ab patxorra,
m' exposo á una vil acció.

Si recorro bazars bons,
lo sastre sempre s' esclama.
¡Com que jo li moch rahons
perque 'm probó pantalons
y tots son llarchs d' una cama!

De casa l' apotecari
sortia molt resolut,
y esclamá cert perdulari,
fent de mí un mal comentari:
— Vici de la joventut.

Acompanyant ab dolor
un difunt al cementiri,
un va esclamar: — ¡Quin mal cor!
Aquell que acompanya 'l mort,
encara salta ab deliri.—

Lo ser coix, dignes lector,
me fa passar dias tétrichs
y disgustos bastant forts.
¡Mos pares, mal constructors,
no foren gayre geométrichs!

MARÍA BOCANEGRA (a) JACOBUS

Ja fa temps que sabiam que *El Obrero* tenia lo seu fort en fer veure lo blanch negre, pero aquesta condició l' ha posat tant de relléu en son últim número al contestar á nostre sueldo de fa quinze dias, que be se li pot donar lo títol de mestre en la *ciencia* de fer combregar ab rodas de molí.

Perque nostres lectors pugan passar un rato distret analisant de quin modo sab sortir del pas lo *dormider* colega, n' hi copiarém algun bocinet.

Comensa de aquesta manera:

«Contestando *La Tramontana* al sueldo que esta REVISTA le dedica en su penúltimo número, nos hace saber que no le hemos contestado bien y como merecia.»

D' aixó en catalá, parlant familiarment, se 'n diu una *guatlla*. Invitém al colega á que copihí lo tros nostre en que dihém aixó. ¿A qué va que no 'l troba?

Y diu en un altre puesto:

«...segun la señora *Tramontana*, las letras para los literatos;...»

Ja tenim mascle y femella de *guatllas*. Pero no 'ns apressurém, que *El Obrero* segueix dihent:

«...y si se tiene en cuenta que para ser literato antes se ha de ser burgués, bien puede comprenderse que realmente quiere la emancipación intelectual de las clases obreras.»

Respecte al primer punt, á pesar de que res d' aixó deyam, estém molt lluny de creure que la literatura tinga d' esser cultivada per un sabater ó un drapayre, á cambi de que un literato ó un home de ciencias fassi sabata: «tir» de un carretó. Creyém que deuria donarse á tothom una completa ensenyansa integral, gratuita y garantida, pera que cada un pogués seguir en ciencias, arts ú oficis alló que li vingués de natural inclinació, y una vegada determinada convenientment l' aptitud individual, *zapatero á tus zapatos* y en paus.

¿No ho creu aixís *El Obrero*? Donchs bon profit li fassi.

Y tocant á l' afirmació que fa de que «pera ser literato avans se te de ser burgés,» li dirém que si intenta probarho, estém disposats á desferli. Es mes. Estém disposats á demostrarli que 'ls literatos avuy, per regla general, son obrers y explotats com qualsevol altre. Apa, maco, bona ocasió pera entrar en polémica y *lluhirte*.

¿Y no saben per qué á *El Obrero* li ha fet tan de mal aquesta barreja de literatura y sabatas? Perque habia pretingut coneixe que LA TRAMONTANA usava un llenguatge «propi, molt propi, enterament propi (aixís ho deya) del que usen los redactors de la iumoral y escandalosa novela titulada *El Nofre y la Marieta*» y nosaltres li contestárem que no era culpa nostra que un sabater volgués entendre en literatura, per exemple. *El Obrero* s' ha declarat confrare y ha prés candela, pero molta candela, y fins ha quedat satisfet (aixís ho diu) de la nostra *confessió*.

Ja te rahó aquell refran que diu que en aquest mon qui no 's consola es perque no

vol. Aixís ho deu haer comprés nostre contrincant al donars per satisfet.

També 'ns diu ab mit retintin, y fins hi fa brometa, que aixís com nosaltres no pensém cambiar de opinió, ell ha cambiat y cambiará sempre qu' li demani la conciencia y la rahó.

Aixó mateix es lo que diuhen tots los polítichs que cada dí's giran la casaca pera fer lo seu negoci.

¿Que 's pensa *El Obrero* que creyém qu' ell ni ningú dirá qu cambia de opinió per conveniencia? Canome, ca.

Lo mateix que diu o periódich del carrer de Ponent han dt tots los apóstatas desd' en Castelar á n' en Nocedal.

No obstant, nosaltres podriam contarli un quento de un anarquista que va renegar de sas ideas ab la condició de que 'l volguessin á certa unta revolucionaria per veure si faria forolla, y ara diu que va ferho perque li demanava la conciencia y la rahó. ¿Eh que 's necessita barra pera fer semblant afirmació en lletras de motllo? Donchs prometén á *El Obrero* que, si arribém á contar lo quento será ab tota la propietat que son argument requereix, y que pe 'l modo de senyalar tothom coneixerá al autor.

Y per final *El Obrero* 'ns ve á dir:

— Preparat, TRAMONTANA, que ara ve 'l bo.

Y allavoras alsa 'l bombo, agafa 'l violon per maneta, y descarregant ab furia 'ns deixa aterrats.

¿May dirian que 'ns diu per contestar á lo de la literatura y las sabatas?

Donchs nos diu, ¡ay, no gosó! ¡es una cosa que 'ns deixa tan petits, pero tan petits!!!

En fi, lo lector ja 'ns dispensará.

Donchs nos diu... vamos... que un redactor... de... LA... TRAMONTANA...

¡¡¡¡¡Ha fet gimnástica!!!!!!

¿Per l' amor de tots los Deus, senyor *Obrero*, que aquestos arguments deixan xafat á tot lo mon!!

Sí, senyors, un redactor ha fet gimnástica... ¡jen un trapecio!!

¡Horror! ¡terror! ¡furor!

¡A lo menos fes gimnástica ab la ploma com *El Obrero*!

Pero ca, LA TRAMONTANA está perduda. Lo periódich *de la son* li ha descobert lo marro.

¡Ves qui 'ns feya embolicar!

La ploma 'ns cau de las mans, y no podém continuar contestant las trapasseries de *El Obrero* perque la seva llógica 'ns ha deixat glassadas las sanchs en las nostras venas.

Será per un' altre dia.

EPIGRAMAS

— ¿Vols dirme ahont vas Baldomero?

— A fé una gorra, Batista.

— ¿Una gorra? ¿Que 'ts gorrista?

— No, noy; pero soch gorrero.

— ¡Ola! ¿Ahont vas Cassimiro?

— Al Bon Retiro, Magí.

— Al veure 'l Faust? ¡Me 'n admiro!

— Res de Faust, lo Bon Retiro

per mí es quan soch á dormí.

Q. Rone

Sempre 'ls polítichs serán lo mateix.
Una especie de negociants del poble.
O sino díguintme qué 'ls sembla de la vinguda d' en Castelar y del sermó que feu en lo cementiri nou.

Que l' ilustre apóstata hagués vingut per la mort d' un amich y s' hagués concretat á honrar la seva memoria y elogiar al difunt, conformes; no hi tindria res que dir.

Pero d' aixó á pendre per pretext un enterro pera vindicarse de actes de sí mateix, fent propoganda política y tirant excomunions als que no pensan com don Emili, vaja, trobo que hi va tanta diferencia com de mi á un possibilista.

Ara comprench ahont debia apendre de negocis aquell nort-american del quiento que per anunciar be y barato se convingué ab un sentenciat perque desde 'l patíbul, quan tothom estés atent, declarés que la mellor cervesa del mon era la fabricada per mister Th. ab lo qual aquest conseguí á poch preu una popularitat molt superior á la del *Feo Malagueño* y gran sortida á la seva cervesa.

Vaja, procediment possibilista y res mes.

En quant al fondo del discurs polítich (no elogi fúnebre) del Sr. Castelar, hem de dir que en nostra vida habém sentit un estira y arronsa de mes bemols.

Després d' un brillant período deista, espiritualista, etc., etc., un altre período heterodoxo y fins materialista, pero no ménos brillant y eloqüent.

Cantant un himne á Catalunya tot florit y poètic, se torná per curts moments tan catalanista, que ja esperabam sentirli alló de:

¡Ay Castilla castellana
si la terra catalana
no t' hagués conegut may!

Mes ¡oh decepció! darrera aquells desfogaments provincialistas sortí ab la música de la patria espanyola, la unitat, la identitat de rassa y de llengua, y no pará fins á trobar bona la malehida y pesada centralisació madrilenya.

Aixó no fou obstacle pera que una part dels que l' escoltaban l' aplaudissen, del mateix modo que al fer responsable al poble per la pèrdua de la República l' any 73, cosa que, ab permís de D. Emilió, qui 'n te la culpa son los gefes—per tot arreu funestos,—que avans de sacrificar una mica de vanitat personal haurian crucificat cent Repúblicas, habenthi contribuït no poch ni gayre las nulitats elevadas llavors al rango de personatjes.

Si 'l pobre poble tingués conciencia de las cosas, cregui 'l Sr. Castelar que avans del 3 de Janers' hauria ben espolsat de tota aquella trepa, sense esclóurel á n' ell, ni hauria consentit la legalitat de Sagunto ni moltes altres cosas, inclús lo discurs del cementiri nou.

¡Tremoli, Sr. Castelar, peldia que 's puga acusar al poble d' haber fet algo ab conciencia!

Y á propòsit de discursos d' en Castelar. En l' últim que feu en lo Congrès digué que 'ls fusionistas han comés una gran apostassia y una criminal decepció.

Y no obstant, D. Emilio es la benevolencia mes grossa del fusionisme, y 's fan cada caricia que canta 'l credo.

Dime con quien andas...

A Mataró se han coaligat los fabricants y han despatxat de sas fábricas als obrers. A Manresa han fet lo mateix.

Y per molts punts las coalicions de la classe mitja pretenen rendir per fam als honrats fills del treball.

Sembla que en alguns punts las autoritats mateixas han fet esforços pera evitar lo conflicte, pero la intemperancia dels industrials ha fet ineficás tot bon anhel.

Tals successos, per mes que 'ns dolent, no 'ns estranyan.

Iniciada la lluyta de classes, única qu' en lo mon civilisat te rahó de ser, los privilegiats per la fortuna no poden sufrir ni las pacíficas reclamacions del desvalgut.

¡Imbécils! No coneixen que ab sa intolerancia carregan mes y mes la mina revolucionaria, y que tant mes prompte y gros será l' estrépit al rebentar quan mes comprimida estiga la carga per ells aglomerada!

Oprimiu, tiraniséu, matéu de fam al treballador y acaparéu riquesas ara que 'us topa, pero no 'us queixéu mes tart si algun dia vos tocan sufrir las conseqüencias de la vostra tiranía, y vos arreplega algun núvol de la tempestat per vosaltres provocada.

Lo ministre de la Guerra de Fransa ha fet suprimir la missa que 's deya en lo quartel de Inválits.

A Espanya fem mes.

Aquí se suprimeixen los inválits.

Ey! exceptuant los empleats *nominals*.

A Castelló no saben ahont portar los presos que 's posan malalts.

Aixó ray.

Que 'ls deixin al carrer y veurán com se curan desseguida.

Lo governador de Madrit ha manat suprimir lo ball y cant flamenco en tots los cafés.

¡Pobres glorias nacionals, com van per terra!

El Eco de Barcelona, periódich conservador, se burla dels federals pactistas barcelonins, perque no més se gastan duas pessetas per barba pera celebrar l' aniversari del 23 de Abril del 73.

Te molta rahó 'l conservador colga.

Fa molt descamisat aixó de no més gastarse vuyt rals en un tiberi.

Los companys de devoció del *Eco* á lo ménos s' hi gastarian una dotzenota de duros per cada un.

Sols que hi hauria la *petita* diferencia de que 'ls conservadors ho farian pagar al país y 'ls federals s' ho gratan de la propia butxaca després de haberho guanyat en sa major part arrastradament.

Vels' aquí la única diferencia que va de una fartanera conservadora á un pa y trago federal.

Avuy fa tres setmanas, y ab motiu de la publicació de un suelto en que 'ns ocupavam de la reunió dels obrers fusters que protestáren de *lligarse* ab sos esplotadors, preguntarem á nostre seráfich colega *El Obrero* si podriam saber la seva opinió respecte á la citada *Lliga*.

Donchs lo periódich *cascall* (en castellá *adormidera*) s' ha callat com un mort, pensant sens dupte que *á boca tancada no hi entran moscas*.

Nosaltres no obstant reincidirém en la pregunta fins que *El Obrero* 'ns contesti que «qui vulga saber que vagi á Salamanca.»

Res, som aixís.

Segons un periódich local, tres individus de la policia secreta que manté 'l senyor Governador civil de la provincia, atropellaren brutalment á un honrat pare de familia que anava á cobrar certa cantitat.

Lo jutjat entent en l' assumpto y l' intelís atropellat, que ho fou á garrotadas, está gravíssim.

¿Si será cert que l' Africa comensa al pla de Palacio?

Gran moviment obrer se nota actualment á Tarrassa.

La federació local dels treballadors de aquella ciutat te establerta una escola laica que, no sent ja prou capás, van á engrandirla en un nou y espayós local, ahont los federats pensan educar sos fills, sense mistificacions religiosas ni políticas.

Los fusters que *dormen* per Barcelona ab la *Lliga* dels patrons, pretingueren probar fortuna entre 'ls terrassenchs, pero... ni 'ls mils; aquestos comprenen que 'l gat y la rata, la mosca y l' aranya, may estarán be en un mateix puesto.

Endevant y fora, fills del treball, que 'l porvenir es vostre.

A Sant Joan Lasfontes los obrers volen exercir lo dret de reunió que la Constitució senyala, y passen avis á l' autoritat, com prevé la ley vigent de reunions.

L' arcalde, que 's preocupa per lo vist ben poch ó gens de lleys ni de constitucions, se presenta al lloch de la reunió, no ab la vara de mando, sino ab una vara de freixa, pregunta qui 'ns eran los que volian parlar, y auxiliat per la guardia civil los agafa, disolt la reunió y porta 'ls presos á Olot, ahont son posats desseguida en lli-

bertat per lo capitá dels civils, esgarrifat sens dupte de la barbaritat del Monterilla de Sant Joan Lasfontes.

Pero senyor, ¿que no hi ha carretó d' arcaldes á Sant Joan pera recullir ab llas als que pateixen de hidrofobia?

¡Pobre vehinat, exposat á tals perills!

** **

Lo general del lloron diu que vol fer dimissió.

¡Ay pobres de nosaltres!

** **

Dos periódichs mes han sigut denunciats: *La Izquierda dinástica* y *La Montaña* de Madrid.

Dos motius mes pera refermar al ministeri fusionista la benevolencia democrática.

** **

Se diu que 'l ministre senyor Gamazo, tracta de posar remey á la empleomanía nominal, es á dir, als que no mes cobran la nómina sens fer res.

Aquesta reforma quedarà complerta la setmana dels tres dijous.

Ja ho veurán.

** **

Actualment torna á remenarse lo de donar dietas als diputats, y alguns periódichs apoyan que sigan de mil duros al any.

—Si aixó son dietas, deya un fart, no sé qué farián aquets senyors si menjessin de la nació.

** **

Segons té entés nostre apreciable company en la premsa *El Obrero* «las negociaciones entabladas entre la Sociedad Tipográfica de Barcelona y el grupo que de aquella se separó hace algun tiempo, para llegar á un acuerdo y celebrar el pacto de union no darán resultado alguno á consecuencia del desconocimiento completo de la Federacion, que las bases de los separatistas contiene.»

Pero senyor *Obrero*: ¿Que escriu desde la Xina ó desde Barcelona?

Ja sap que fa alguns números li deyan que sempre que 's fica en tipógrafos li amagan l'ou.

Y per lo vist continúan amagantli y li amagarán perpetuament.

Primer disbarat: «Negociacions entre la Societat Tipográfica y un grupo.» Las negociacions son, ó, mes ben dit, foren entre duas Societats: la Tipográfica y la Solidaridad de obrers impressors.

Segona butllofa: «Lo grupo que de aquella societat va separarse.» Per haber firmat una protesta contra una dictadura irritant, foren expulsats vuytanta cinch socios falsificantse una votació.

Tercera mentida: «Desconeixement complet de la Federació.» Las bases á que aludeix *El Obrero* diuhen: *Reconocimiento de la Federacion Tipográfica.*

Ara vinam aquí, sant cristiá:

¿Es aixó discutir, rahonar, escriure en serio ó qué?

Aixó es senzillament dir mentidas á la descarada, y al que fa aixó se li diu embuster y en paus.

No obstant, nosaltres, en be del *Obrero*, seguim creyent que li amagan l'ou sempre que vol ficarse en tipógrafos.

Y 'l retém á que desfaci una sola de las afirmacions que fem en aquest suelto.

** **

Una proposicioneta á *El Obrero*:

¿Vol donar, quan de nosaltres se ocupi, un exemplar de son periódich á cada un dels lectors de LA TRAMONTANA, y nosaltres ne darém un altre en las mateixas condiciones als de *El Obrero*?

Fora 'l modo exacte de que uns y altres s' enteressin d' aquesta semi-polémica.

Y pot tenir per ben entés nostre colega que no li desitjém altre cástich.

¿TE 'N RECORDAS?

(Á MARÍA)

¿Te 'n recordas d' aquell dia qu' á la iglesia 't vaig trobá, mentres besavas la má d' un sacerdot que hi habia?

¿Te 'n recordas qu' al instant de besarli m' hi atansava, y sa má també besava delirós y ab plaher gran?

Tu 'm vas di entre cosas varias qu' era estrany qu' alló hagués fet, y hagués quedat satisfet sent mas ideas contrarias.

Jo 't digui: Nena, no acabis, puig si aixis m' has vist obrá, era que al besar sa má, creya trobarhi 'ls teus llabis.

COLL GORINA

Predicant al poble de la Fuliola uns missionistas del sagrat cor de la María, han dit que «es menos pecat matar al pare y á la mare y rentarse las mans ab la seva sanch, que blasfemar del nom de Deu.»

¡Oh piadosas y santísimas doctrinas!

Molt será que no 'n fassin de las sevas ara que s' acosta la calor.

** **

Si alguna de las donas treballadoras de Manresa te la debilitat d' anar á confessarse, generalment lo pare confés li pregunta si es associada, y en cas afirmatiu, li nega l' absolució.

Pero no obstant, las societats obreras van d' alsa, y 'ls confessionaris de baixa.

¡Visca la gent negra!

¡Sas tarambanadas ajudan la causa de la civilisació!

** **

Quatre mesets de presó se n' ha endut á Sigüenza lo reverent pare Eugeni, ex-capitá del 4.º batalló navarro de carcundas y avuy pastor de las ovellas del remat de Cristo.

¡Bon profit li fassin!

** **

¿Qué diables tindrà 'l rector de Agramunt per negarse á casar á un jove del poble?

¿Qué pot ser li sap greu per la part femenina?

Donchs miri, senyor rector, si li pica rásquisho, pero deixi fer son fet al nuvis.

** **

Un tal Nemesio Lasaga y Baster, capellá de ofici, va dir á Cantillana desde 'l cubell del esperit sant:

«Un fill no deu respectar á son pare ni una dona á son marit, si 'ls ensenyan res en contra de lo que jo 'ls dich.»

Estém piadosament perduts, si aquest istiu no 's reparteixen bolas.

** **

Los tribunals francesos, durant la última quinzena del mes de Febrer, han condemnat á presiri á vintium reverents per atentats al pudor, per robos, assassinats y demés entreteniments místichs.

¡Acotém lo cap devant dels inescrutables designis del Totpoderós!

** **

Llegim en nostre apreciat colega de Sallent *Lo Llobregat*:

«Se 'ns ha manifestat que l' arcalde de Balsareny ha prohibit terminantment als joves que per la tradicional festa de Sant March se fassi cap mes ball ab altre música que la que 'l rector te contractada per la iglesia, á pesar de ser aquella á disgust de tots los joves, puig que si pot valer per tocar missas, en cambi pel ball diuhen que no 's pot sentir.

¿Qué li ha d' importar al arcalde si 'ls joves volen per ellis una orquesta? ¿Per ventura s' ha de treure ell los quartos de la butxaca?

¿Está vist que arcaldes com lo de Balsareny s' accontentan sols descontentant á tothom!

Y ¡visca la llibertat! deu cridar ell.»

XARADA

Qu' es aliment trobas tu
hu;
qu' es líquit algo viciós,
dos;
y que lletra vocal n' es
tres.

Y si vols que 't digui mes,
per sapiguer lo total...
pensa, qu' es un general
qu' es diu hu segona tres.

Eudalt SALA

** **

GEROGLIFICH

X S

A L A

K R

LLUISA

Eudalt SALA

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

MUDANSA:—Mall, Mill, Moll.

GEROGLIFICH:—Lo sol escalfa.